

en Politilov til et Forſlag til en almindelig Skattelov for alle Hunde, ſaaſel i Kjøbstæderne ſom paa Landet. Som Støtte herfor anførte Udvalget, deels at det fandt det henſigtsmæssigt at give Lovforſlaget en større Censartethed og et større Omfang, deels at det vilde være vanſkeligt for de communale Autoriteter at beſlutte ſig til ſelv at give en ſaadan Lov Anvendelse i Communerne, (ſaaledes ſom Regjeringen havde tilſigtet), ſaa længe der gaves andre Communer, der vare uvillige til at indlade ſig paa at indføre den her omhandlede Foranſtaltning i deres Diſtricter. Conſequentſen heraf var jo med andre Ord alſaa den, at Udvalget vilde, at man ſkulde ſøge at lette de Communer, der ønskede en ſaadan Lov indført indenfor deres Omraade, at opnaae dette ved at tvinge alle Landets øvrige Communer til at ſvare Skat af deres Hunde. Det forekommer mig imidlertid at være en temmelig drakoniff Abſærd ligeoverfor Landets øvrige Communer, for at hjælpe enkelte Communer, der ønskede en ſaadan Lov indført indenfor deres Omraade, at tvinge alle Communer i hele Landet til at ſvare Skat af deres Hunde. Udvalget her i Thinget indſaae iøvrigt meget vel, at det med den Ordning, ſom vort Landpoliti har, vilde være aldeles umuligt ved dets Hjælp at ſtaffe en ſaadan Lov overholdt, ligesom Udvalget ogſaa i ſin Betænkning ganſte rigtig forudſatte, at Lovforſlaget, naar det ubviedes ſaaledes, ſom det dengang foreſlog, vilde vække en ſtor Opinion imod ſig rundt omkring i Landets Communer, og paa Grund deraf foreſlog Udvalget da tillige, at man for Landets Vedkommende ſkulde overdrage den Politimesteren i Kjøbstæderne i ſaa Henſeende tilkommende Myndighed til Communalbeſtyrelſerne og derfor ogſaa lade den foreſlaaede Afgift for Hunde paa Landet indſylde i Communerne's Kaſſer. Dette var i korte Træk Hovedindholdet af det her nedſatte Udvalgs Forſlag. Jeg ſtal nu ikke ved denne eneſte Behandling nærmere udtale mig om Betimeligheden af, at man overhovedet taget i Rigsdagen ſøger at rokke ved Principerne i de af Regjeringen forelagte Lovforſlag; jeg troer ikke, at det er heldigt; jeg troer, at, naar man ikke kan tiltræde Principerne i Regjeringens Forſlag, ſaa ſtal man

aldeles afviſe dem, men ikke befatte ſig med at indføre nye Principer i dem, thi i Almindelighed vil Reſultatet deraf ikke ſtaa i Forhold til den Tid og det Arbejde, der anvendes derpaa. Men dette blot bemærket i Forbigaaende. Udvalgets Forſlag, ſom det forelaa her ved anden Behandling, blev vedtaget af dette Thing med 29 Stemmer imod 28. Der var alſaa kun en eneſte Stemmes Overvægt, for at give Lovforſlaget den Udſtrækning, ſom Udvalget havde tilſigtet. Med dette Grundlag af et Forſlag til en almindelig Hundeskattelov for alle Landets Hunde, naar undtoges Hundene i Kjøbenhavn, for hvilke der jo findes ſærlige Beſtemmelſer i Loven af 28de Januar 1856, overgik Lovforſlaget til Folkethinget, hvorfra det efter en meget grundig Behandling nu er vendt tilbage hertil i en Skikſe, ſom det efter min Anſkuelse aldrig burde have afklædt ſig her i Landſtinget. Det er ſaaledes vendt tilbage i den Skikſe, hvori det oprindeligt fremkom fra Regjeringen; ſom et Forſlag til en ligefrem Politilov; det har i ſig optaget de væſentligſte Beſtemmelſer i Regjeringens Forſlag, maattee i en noget modificeret Skikſe og derhos med enkelte Tillægsregler om, hvorledes der ſtal forholdes ligeoverfor omſtreifende og herreloſe Hunde og ſammes Optagelse, ligesom det endelig har optaget en Forſkrift om, at de Beſtemmelſer, der findes i ſamme med Henſyn til Kjøbstæderne, ſtulde finde deres Tillemplning paa Frederiksberg, Frederiksberg, Marſtal, Silkeborg, Løgſtor og Nørre-Sundby. Udvalget her i Thinget, til hvilket Lovforſlaget derefter paany har været henviift, har nu indſtillet, at vi ſtulde forkaſte det, idet Udvalget derhos udtaler det Haab, at det maa fremkomme i næſte Samling i en ſaadan Skikſe, at det egner ſig til at erholde Landſtingets Tilſlutning. Efter min Anſkuelse forekommer dette Haab mig at være noget dviſtigt, naar man ſeer hen til, at Udvalget tidligere kun var ſaa heldigt at opnaae een Stemmes Majoritet for ſin Opfattelse ved Sagens 2den Behandling her. Jeg troer ikke, at det vilde være heldigt, om det holtarede Thing ſkulde beſlutte ſig til at følge Udvalgets Indſtilling. Thi, bortſeet fra det Beſynderlige i, om vi her vilde forkaſte et Lovforſlag, der er ved